

Obloha je hvězdným plechem pobita
po dláždění klapotají kopyta
na nároží mlha leží
a kuň stěží nocí běží
drožkářův stín po zdech tiše klopýtá

Na nároží narazil však na muže
který čeká kdo mu z louže pomůže
má potíže zemská tíže
ho nutí, že spad z refýže
takže níže upadnout už nemůže

V hlavě mám podivně
vínu dávám vinu
že se tu měsíce plouží,
ale hrozně let'

a protože děsnou kocovinu
ale hroznou kocovinu
drožkáři na nároží pak řek'

Za tři zlatý zuby
bouřko na kozlíku
voz mě do večera kolem náměstí
za čtyři úsměvy nebo za šest vzlyků
předhoň to moje neštěstí

Když je ti to málo
on ti někdo přidá
poňská síla se snad tolik neplatí
za to přec ti stojí jedna lidská bída
abys trhnul trochu opratí.

Za tři zlatý zuby
bouřko na kozlíku
voz mě do večera kolem náměstí
za čtyři úsměvy nebo za šest vzlyků
předhoň to moje neštěstí

Když je ti to málo
on ti někdo přidá
koňská síla se snad tolik neplatí
za to přec ti stojí jedna lidská bída
abys trhnul trochu opratí

abys trhnul trochu opratí.